

AD QVODLIBETARIAM

QVÆSTIO MEDICA

269

MATVTINIS EXCVTIENDA DISPVTATIONIBVS IN SCHOLIS

Medicorum die Iouis 15. Ianuarij spectatissimo viro M. Antonio Quiquebeuf Doctore Medico

Moderatore Prudentissimo.

An apoplexiæ phlebotomia?

ANIMALIS facultas, ex tribus vniuersum corpus gubernantibus præcipua, in cerebro frigidi & humidi metropoli, functiones suas exerit beneficio an imalium spirituum characterem proprium in ventriculis cerebri accipientium, ac per nervos in totum corpus influentium non autem irradian-
tium. Eius functiones sunt, sensus partim externus (qui in proprijs obiecti perceptione nō errat) quinario numero cōprehensus; vidēdi, audiendi, olfactēdi, gustandi, & tangendi; partim internus isque triplex, subiecti non distinguendus, communis, phantasia, & memoria: motus solus musculus per nervos duriores demandatus. Denique princeps seu rectrix quæ ratio & intellectus nuncupatur.

VT perfectionis harum actionum fons & causa cerebrum ritè temperatum & conformatum statuitur, sic ex eodem nature limites egresso non modo earundem noxæ, sed morbi ferè omnes saturiunt: duobus autē morbis præsertim afficitur intemperie, et obstructione: illa raro & nuda sæpe congenerè accersit materiam, in phrenide phlegmones & erysipelatis consecutaria calidam; in melancholia (medicorum cruce) hydrocephalo & leihargo œdematis succedanea frigida. Scirrhus cerebri non tentatur. Obstructus superioribus ventriculis epilepsia periodicè recurrens, puerulis familiaris: infirmioribus, paralytis sensum & motum coniunctum aut scorsim adimens: medio fatuitas, excitantur.

ENIMVERO omnimoda omnium ventriculorum à quouis humore statique frigido & crasso obstructio apoplexiam parit, quæ sensus & motus functionūq; principum repentinam infert prinationem, respiratione sola (quod ad vitalem facultatem pertineat) eaque difficili superstit: pro cuius maiore vel minore difficultate apoplexia fortis, spuma & sterne se prodens, aut debilis nuncupatur; hæc vitali spiritui ad cerebrum aditu per carotidum & alia; illa animali exitu ad subditas partes prohibito propter sinuum quorū efficitur. Familiaris est apoplexia melancholicis, epilepticis, vertiginosis, iuuenibus crapula deditis, plethoricis, denique otiosis, & veneri nimium indulgentibus, præsertim breui & angusta cervice præditis.

QUAMORBUS omnis contrario remedio & agri nature conueniente sit prosligandus, cerebri intemperies calida frigidis, frigida calidis; pari gradu à medio distantibus oppugnanda: cum materia, idoneo cathartico vacuanda. Obstructio ecphracticis soluenda, horum venæ sectio præsentissimum præstantissimūque remedium perhibetur, morbus magnis isque solis competens, non modo plethoram, sed etiam cacochymiam adimens, in pari viriūque magni remedi necessitate præferēda, imò sæpe prima regionis per clysterē aut balanum repurgationi præmittenda.

IGITUR in tam præcipiti periculoſoque apoplexiæ symptomate tamen omnia remedia confusè & nullo ordine præscribenda sint; à phlebotomia tamen eaque de cephalica (nisi ex Venere contingeret) semper inchoandum affirmamus: inde pituita etiam non apparatus mochlicis catharticis vacuanda, clysteribus acerbis, cucurbitula cum profundo scarificatu, duris frictionibus, sternutatoriis reuellenda & deriuanda: quin etiam febris acuta nisi aditu confectione anacardina excitanda. Denique cerebrum cephalicis roborandum ut morbi reliquæ diaphoreticis topicis digerantur.

Ergo apoplexiæ phlebotomia remedium.

Ponebat ROBERTVS LE SECQ Parisinus. 1598.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Stephanus du Four Med. Reg.
M. Claudius Boyuin.
M. Philippus Harduin de St Jacques.

M. Claudius Fauuelet.
M. Iulianus Beré.
M. Nicolaus Marchand.

M. Ioannes Beauchefne.
M. Ioannes Rioland.
M. Ioannes Haultin.